

RUNMARÖ TIDNING

NR 3 ÅRG.6. SEPTEMBER 1994

RUNMARÖ HEMBYGDSFÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

**Runmarö
hembygdsförening
fyller i år 50 år.
Vi har som enda
tidning fått en
pratstund med
Anna-Lisa och
Tage Söderholm,
som var med då,
om hur det gick till
när den startade,
mitt under
pågående krig.**

Runmarö Teateramatörer 1944, Hans Lundkvist, Anna-Lisa Söderholm, Einar Pontan, Anne-Marie Malmberg, Tage Söderholm, Bo Löfgren

"På ett tidigt stadium beslöt föreningen att sätta igång med amatörteater. På den tiden kunde man från vissa firmor köpa färdiga pjäser i små häften med scenanvisningar och allting, tillrättalagda för amatörer.

Tage Söderholm var med om att bygga upp en teaterscen i skolan (nuvarande hembygdsgården) och att tillverka och måla kulisser. Bland de pjäser som spelades var "Jeppe på berget", Styрман Ljung" m fl.

Förtjänsten från dessa kvällar gick till kassan för den efterlängtnade hembygdsgården.

Marken för det nuvarande skolhuset, kapellet och kyrkogården donerades av advo-

kat Gösta Grönberg, som bodde på Söderby Kullskär och som villkor för sin donation hade han stadgat att hembygdsföreningen skulle disponera det gamla skolhuset..."

forts. sid 2

SEGLARSKOLAN

RYC- Runmarö Yacht Club - Har för tredje året hållit sin omtyckt seglarskola vid Vånö. Lilla Frida fick inte vara med. Hon kunde inte simma och för ung var hon också, Men nästa år!!.

TACK FÖR ALLA GÅVOR TILL OSS!

Vi glädjer oss för de penninggåvor föreningen fått och som nu sammanlagt uppgår till 6000-7000 Kr. De är till ovärderlig hjälp för oss i vårt åtagande att "...verka för en förnuftig omsorg om våra skatter av natur och kultur...och underhålla hembygdsgården..."

Oavsett om bidragen är avsedda för tidningen, böckerna eller hembygdsgården är de till stor ekonomisk hjälp. Om vi får fler gåvor, kan vi svara med fler och bättre aktiviteter.

Ett nytryck av den nu slutsålda "boken om Runmarö" kostar t ex

mycket och kan inte göras utan ett betydande penningtillskott.

Runmarö Tidning skrivs och läggs genom ideellt arbete men det kostar väldigt mycket att trycka den. O s v.

Tack, alltså för alla Era gåvor. Och glöm inte vårt postgiro:

28 34 61 - 2

Medlemsavgiften för 1994 är
50:- / person eller 100:- / hushåll

Postgironummer 28 34 61 - 2

Portoavgift för Runmarö tidning,
om du vill ha den till annan
adress än din Runmarö-adress,
ingår i medlemsavgiften.

Frivilliga bidrag till en hårt
ansträngd tidning mottages
förstås med största tacksamhet.

Annonskostnad Runmarö Tidning:
Helsida 800 Kr, Halvsida 500 Kr,
1/4 sida 300 Kr, Mindre 100 Kr,
Privatpersoner medlemmar
annonserar gratis.

RUNMARÖ HEMBYGDSPÖRENING

50år

Hur började det?

Runmarö hembygdsförening fyller i år 50 år. Vi har som enda tidning fått en pratstund med Anna-Lisa och Tage Söderholm, som var med då, om hur det gick till när den startade, mitt under pågående krig.

Året var 1944.

Runmarö hade för bara ett par år sedan bytt ut sina gamla fotogen- och karbidlampor mot elektriskt lyse och elektriciteten hade ännu nyhetens behag. Inga motorfordon och inga ordentliga vägar fanns utan man fick gå eller ro till varann, om man ville hälsa på någon. Inte ens flakmopeder hade man!

Stavsnäs Vinterhamn, som nu är en av skärgårdens större persontrafikhamnar, bestod bara av en enkel träbrygga, som fiskarna hade byggt för att de inte skulle behöva köra ända in till Fagerdala med sin fångst. Bussen vände uppe vid Stavsnäs gårde, där nu ICA-hallen ligger. Det hade börjat gå passbåtar till Runmarö från Vinterhamn, men annars hade ön sina förbindelser via Fagerdala.

Drygt 150 personer var bosatta på Runmarö och fritidsfolkets pensionat, som levte ett rikt liv före kriget hade börjat föra en tynande tillvaro på grund av att ransoneringskorten krånglade till allting för dem.

Fiske och militärtjänst

Många öbor hade slagit sig på strömmingsfiske under kriget, eftersom svenska folket behövde all mat det kunde få. Strömmingspriserna var höga, faktiskt lika höga som nu, fast alla andra priser under de gångna 50 åren stigit till det tiodubbla. Förutom att man tjänade bra med pengar var det en annan stor fördel med att fiska strömming - man var i en sådan särställning att man av staten fick tilldelning av en sorts kristidsbensin. Den hette Motyl 50 och dess avgaser luktade förvånansvärt likt katt-urin så att man måste ställa sin matsäcksbox långt ifrån avgasröret, om man skulle kunna äta av den.

Militära förläggningar fanns lite varstans. Bl a hade flygvapnet en förläggning vid tornet i Kila. På propellerflygets tid spanade man ju efter flyg ut över havet - vilket nu i överljudsplanens tidevarv är meningslöst. Det fanns också militära förläggningar i Stavsnäs, på Bullerö och Brand. Gemensamt för alla militärför-

läggningarna var att öns flickor var förbjudna av sina föräldrar att gå dit, utom för väldigt korta ärenden.

Då man fiskade strömming vid Isbådan utanför Brand eller vid Almas grund, där på den tiden ett fyrskepp låg, kunde det hända att man fick ta hand om flyktingar, som kom i båtar från Estland eller andra delar av Baltikum och som man sedan måste hjälpa till rätta här i vårt fredliga hörn av världen.

Varför inte en förening?

Var man inte inkallad till militärtjänst levde man ett ganska lugnt liv på Runmarö trots att kriget rasade runtom i Europa. Man hade behov av att träffas och pratades på kvällarna för det fanns egentligen ingen underhållning att få utifrån, bara en enda rundradiokanal. TV var inte ens påtänkt och någon bio hade man ännu inte på ön.

Då började tanken på en hembygdsförening som en samlingspunkt för ön dyka upp. Man började prata

ordf	Ulla Solén	571 52284
sekr	Tomas Lind	571 52850
kassör	Helena Andersson	571 52687
red	Hans Magnusson	571 52065
v.ordf	Tommy Röst	571 52400
	Gun Tjulander	571 52061
	Per Nilsson	571 52847
	Gösta Bengtsson	571 52217

Uthyrningspriser för Hembygdsgårdens lokaler, stolar mm:

Festlokalen

500:- / dygn (fastboende)

800:- / dygn (övriga)

200 :- / dag

Depositionsavg, 500 :-

(Lokalen hyres inte ut för
övernattningar).

Stol 5 :-, porslin à 5 kr/
kuvert.

För porslin gäller också
500:- i depositionsavg.

Alla uthyrningar bokas hos
Ulla Solén 571 522 84
och hos henne får man
nycklar.

Runmarö Idrottsförening

Ordf. Johan Solén
tel 571 522 84.

Runmarö

Intresseförening

Ordf. Anne Forslund
tel 571 523 56.

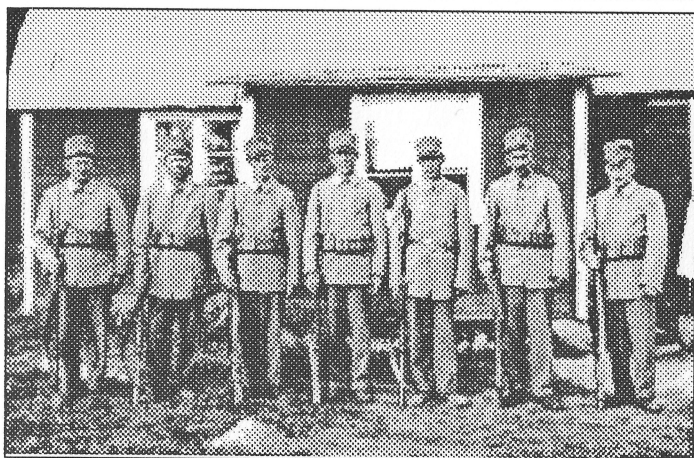
om saken då man på kvällarna gick till varandra och spelade kort och började satsa en slant till grundplåt för en hembygdsförening. Mest var det Femkorts-kille man spelade, någon gång Bytes-kille och det var inte bara ungdomen utan även många äldre personer som deltog.

Så startade man en ekonomisk förening med Mauritz Norman i Styrsvik som ordförande.

Kortspelspotten gav inte så mycket pengar som man önskade, utan man beslöt att börja sälja andelar i en hembygdsförening. Varje andel kostade 25 kronor och man tecknade en eller ett par 25-kronorsandelar per man. 25 Kr motsvarar kanske 250 Kr idag. Öns föreningar, dvs idrottsföreningen och skytteföreningen - båda var mycket populära då under krigsåren - köpte betydligt flera andelar än vad privatpersoner hade råd med. För att få ihop ännu mera pengar beslöt man också att varje sommar anordna en basar - en sed vi sen dess har behållit.

Raden av ordförande genom åren

44-53	Mauritz Norman, Styrsvik
54-63	Evert Hammarström, Södersunda
64-66	Magnus Forslund, Styrsvik
67-70	Walter Krasse, Styrsvik
71-76	Inge Gustavsson, Norrsunda
77-82	Lena Söderman, Kila
83-86	Lillemor Wikström, Uppeby
87-88	Rulle Klameth, Södersunda
89-92	Johanna Røjgård/Sjöberg, Uppeby
93-	Ulla Solén, Södersunda

Beredskapsgubbar vid Kilaberget 1944,
från vänster: Axel Johnsson Josef Söderman, Hjalmar Karlsson,
Johan Karlsson, Albert Hammarström, gruppchef, Albin Blom,
Georg Lundkvist

fr. vänster: Georg Karlsson, John Karlsson,
Albert Hammarström, Gunnar Westerberg

Runmarö Teateramatörer 1944
Hans Lundkvist, Anna-Lisa Söderholm, Einar Pontan,
Anne-Marie Malmberg, Tage Söderholm, Bo Löfgren

På ett tidigt stadium beslöt föreningen också att sätta igång med amatörteater. På den tiden kunde man från vissa firmor köpa färdiga pjäser i små häften med scenanvisningar och allting, tillrättalagda för amatörer.

Tage Söderholm var med om att bygga upp en teaterscen i skolan (nuvarande hembygdsgården) och att tillverka och måla kulisser.

Bland de pjäser som spelades var "Jeppe på berget", Styrman Ljung" m fl.

Förtjänsten från dessa kvällar gick till kassan för den efterlängtrade hembygdsgården.

Äntligen en hembygdsgård

Marken för det nuvarande skolhuset, kapellet och kyrkogården donerades av advokat Gösta Grönberg, som bodde på Söderby Kullskär och som villkor för sin donation hade han stadgat att hembygdsföreningen skulle disponera det gamla skolhuset.

Om hembygdsföreningen upphörde, skulle det disponeras av kapellstiftelsen. Till Runmarö skulle det i alla fall höra.

Skolan byggdes 1954, och hembygdsföreningen övertog det gamla huset och tog genast itu med att bygga om det för sitt nya ändamål. Det skulle bli användas som bio- och teaterlokal.

Ställa i ordning ett rum för projektorn fick Kalle Larsson och Tage Söderholm göra och de ritningar som erfordrades för byggnadslov fick Tage ställa i ordning. På ritningen fanns en utbyggnad på husets baksida för en teaterscen, men tyvärr räckte inte pengarna till för detta utan det måste skjutas på framtiden.

I samma veva målade medlemmarna i föreningen huset utan och innan under ledning av skolläraren på ön, Sture Rossander.

Tage åtog sig att bli biografmaskinist och fick resa till Stockholm för utbildning några kvällar i olika biografers maskinrum. Han skötte sedan maskineriet i många

år, innan han efterträddes av Evert Hammarström, som sedan i sin tur har fått ett flertal efterträdare.

Hur blir det nu då?

Under de 50 år som hembygdsgården har funnits har förhållandena ändrats, både här på ön och i landet i övrigt. Föreningslivet har fått stå ut med både toppar och dalar och är i dag inte lika populärt som förr.

Runmarö har också genom bättre kommunikationer bildligt talat flyttat närmare land och folk har oftast också sina arbeten på land. De kan träffa så mycket folk de vill utan att behöva göra det genom en förening.

Möjligheter till underhållning finns på ön i form av bl a flera TV-program, eller också inom nära räckhåll på land.

Hembygdsgårdens ägare är Värmdö Kommun och huset används också för skolans och de andra föreningarnas räkning, men pengar finns inte för att hålla det i stånd.

Att i dag tillgripa samma metod som på 40-talet och få folk att arbeta ihop pengar till en renovering är en fjärran tanke.

Föreningen måste emellertid följa med sin tid. Även om hembygdsgården är i riskzonen och även om det är på helt andra grunder nu än förr, så är föreningen synnerligen aktiv och samlar mycket folk till sina aktiviteter.

Bio- och teaterkvällarna, filmpuben och knytkalasen fortsätter, liksom olika natur- och kulturvandringar. En särskilt originell företeelse är Runmarö Tidning, som än så länge är sällsynt för en hembygdsgård.

Många frivilliga krafter lägger alltså ner mycket tid och mycket arbete på föreningens dagliga liv.

Kunde vi, t ex genom en donation, få fram pengar - mycket pengar - för renoveringen av gården, skulle egentligen allt vara gott och väl. Då skulle Runmarö Hembygdsgård trygg kunna se fram mot sitt 100-årsjubileum år 2044.

RYC- Runmarö Yacht Club - Har för tredje året hållit sin omtyckta seglarskola vid Vånö. Lilla Frida fick inte vara med. Hon kunde inte simma och för ung var hon också, Men nästa år!!.

Seglarskolan

**RYC - Runmarö Yacht Club
- seglarkurs 11-15 juli**

RYC- Runmarö Yacht Club - Har för tredje året hållit sin omtyckta seglarskola vid Vånö. Lilla Frida fick inte vara med. Hon kunde inte simma och för ung var hon också, Men nästa år!!.

Det var egentligen inte förrän ett av barnbarnen hörde sig för om det verkligen fanns tillräckligt med mat i det Bästefarska tjället, som Bästeföräldrarna fick reda på att de tänkte bo hos dem en vecka för att delta i RYC:s seglarskola. Alla fem.

Från instruktörerna hade påpekats, att lite godis gott kunde få följa med i matsäcken, vilket särskilt framhölls.

Det blev bråttom med att köpa godis, baka limpa och att städa bort datapapper från sängarna. Eftersom Bästefar inte som de andra öborna förfogar över den minsta lilla herrgårdsvagn att skjutsa ungar i, måste han också laga punkteringar på fem cyklar i halvformat och fylla dem med frisk runmaröluft.

Det var bara fyra av ungarna som skulle få vara med på kursen. Frida (5) kunde inte simma och var inte riktigt gammal nog. Hon tyckte själv att det var löjligt att bli utestängd bara för sådana svepskäl.

När Bästeföräldrarna kom med sina fem barnbarn till uppropet, och för första gången träffade 33 elever och 11 instruktörer, insåg de, vilket stort arbete RYC uträttar. Instruktörerna arbetar gratis på semestertid. Alla anmälningsspengar används ju till att köpa båtar, som sedan hyrs ut av klubben. RYC har också på sikt svårigheter med att få tag i någon lämp-

lig strand för kursen och var väldigt tacksamma för att Anna-Lisa Ljungström än en gång lät dem vara på Skäret, som även om det städas upp ordentligt, får stå ut med ganska hårt slitage.

Lilla Frida passade på att åter fråga Anne Forslund, om hon verkligen inte kunde få vara med, fast hon inte kunde simma "så bra". Svaret var ett blankt NIX! Men om hon hade kunnat simma, hade det varit en annan sak, förstås.

På eftermiddagen kom fyra lyckliga ungar hem och berättade om jippar, skot och luffning och hoppade sedan i olika knepiga ställningar i Nämndöfjärden från bryggan med och utan kläder. Frida hade flytväst, för hon kunde ju inte simma.

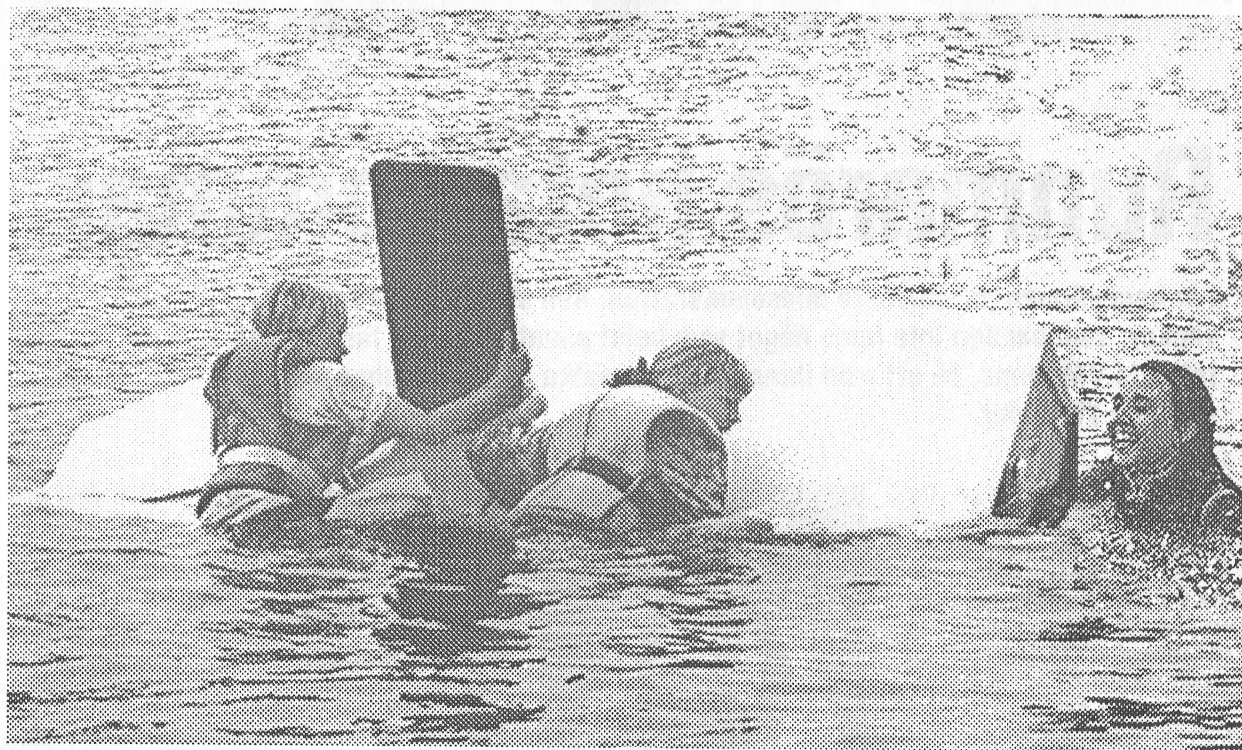
Med flytvästen på gick hon längst ut på bryggnocken och hoppade i och kravlade sig sedan med dödsförakt i land runt alla båtarna. Gång på gång.

Efter middagen varje dag förvandlade sig flickorna, som är i hästaldern, till hästar och utförde långt in på sommarmatten svåra hinderlopp på Bästeföräldrarnas gräsmatta. Pojkarna blev hårda cowboys med revolverar medan Frida fick nöja sig med en obetydlig biroll som hästskötare.

Dagen efter, sedan de fyra hade gett sig iväg med sina smörgåstyngda ryggsäckar och Frida som vanligt i bestämd ton läxat upp sina dockor, frågade hon Bästefar, om de inte skulle ut och ta en cykeltur. Bästefar älskar att cykla och åkte gärna med.

Färden gick spikrakt till Skäret, där Bästefar fick stanna på behörigt avstånd, medan Frida ensam

Kapsejsning måste man också träna. Carita har hoppat i för att hjälpa till.

stegade fram till Anne och talade om, att hon nu kunde simma och att hon därför ville hoppa in i kursen. Anne var stenhård och sa åter NIX, och tycks också ha sagt att man måste kunna simma utan flytväst och långt. Frida lät sig nöja med svaret, även om hennes förtroende för Anne hade fått sig en allvarlig knäck.

Dagligen åkte Bästefar, Bästemor och Frida med motorbåten till Skäret och beundrade seglarna. Så snart något trasslade till sig det minsta, var en instruktör med aktersnurra framme för att hjälpa till.

Det kunde gälla seglingen eller mera personliga problem, som att någon var ledsen eller kissnödig, vilket ju ibland händer i båtar. Man hoppade utan vidare i sjön också, om det behövdes.

Sedan alla kommit hem efter avslutningen där man hade vederbörlig utdelning av priser och diplom och avtackning av de fantastiska instruktörerna, tog Frida sina Bästeföräldrar ner till bryggan vid fjärden och visade att hon nu verkligen kunde simma utan flytväst.

Nästa sommar har Ni en ny elev, RYC! Simkunnig och med åldern inne! Kvinnor kan!

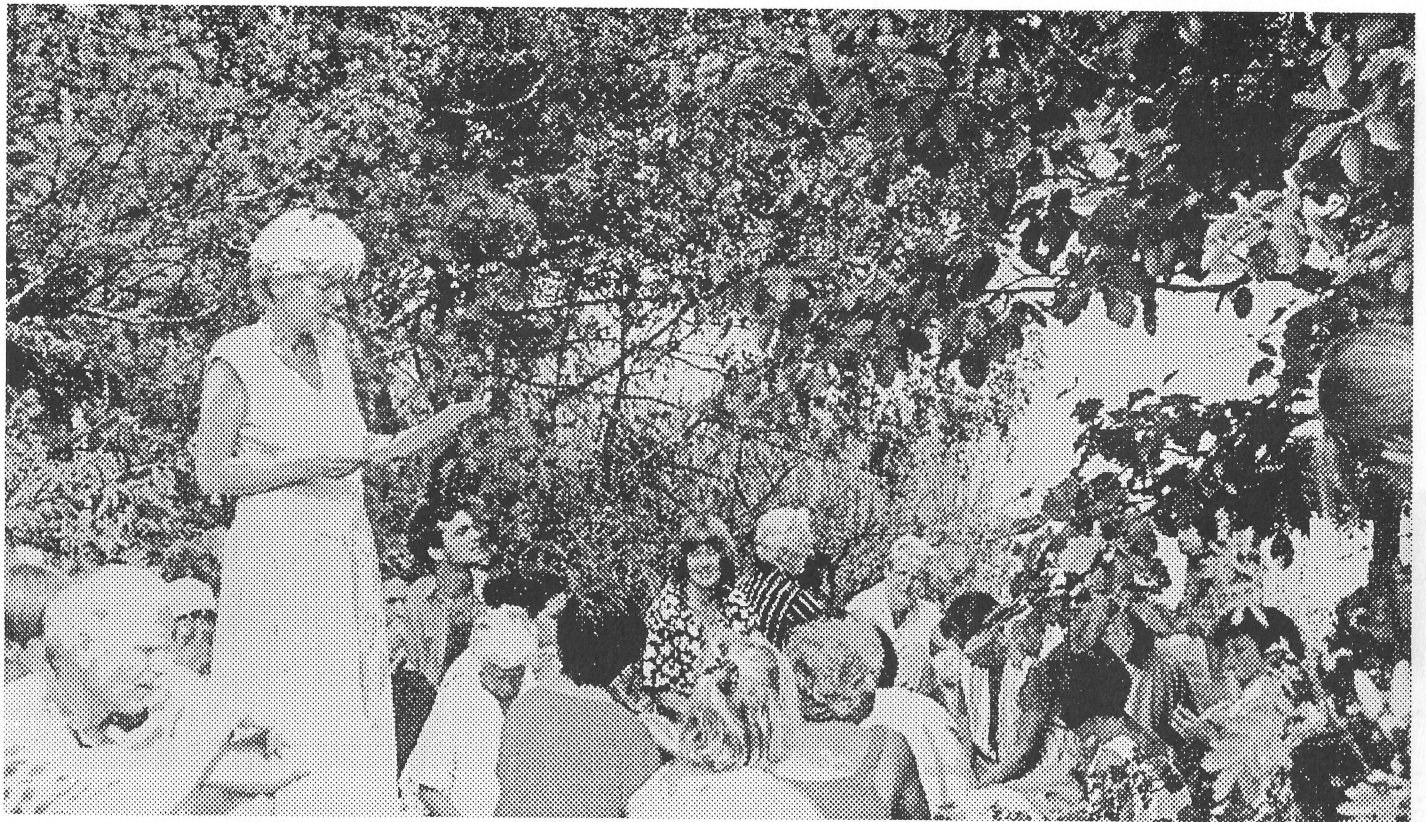
Runmarö Marinsöm

Kapellmakar'n i skärgården

Även segelservice

Tel 08 571 525 85
010-213 54 58

Box 77, 130 38 RUNMARÖ

Inger Rydberg i berättartagen vid Uppeby Träsk

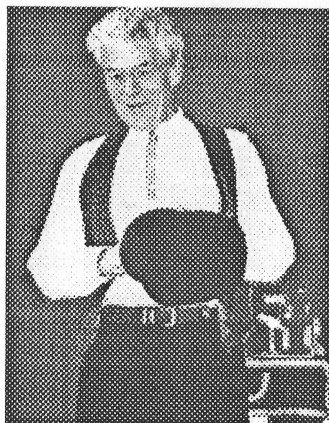
Runmarös heta sommar

I år kom värmen på självaste midsommarafton. Sen stekte solen i sex-sju veckor, som om den inte hade något som helst annat att ta sig för. Tur att fotbolls-VM fanns, så att man ibland kunde svalka av sig inomhus med sveltiga TV-bilder.

Men Hembygdsföreningen låg minsann inte på latsidan. Snarare har jag en liten undran, om det inte var den som på något obskyrt sätt fick vädrets våta makter att ta en paus mitt på midsommarafton, så att barnen skulle få dansa runt sin lövade majstång. Det var åtminstone delar av dess styrelse som kom med yxor, sekatorer, knivar m m och såg till att det fanns grönt och skönt i stort som i smått, när flinka händer så småningom kom i arbete.

Snart var stången lövad och rest och Anne-Marie Johnson hade intagit sin plats med sitt förträffliga dragspel. Så gick dansen sin midsommargång med turer, svängar och de mest märkliga hopp och skutt. Ännu konstigare saker hände något senare, när Hans Öhlin intagit scenen och börjat förtrolla åskådarna. Särskilt barnen matades med både magi av högsta klass och godis av sötaste slag.

Så kom picnickkorgarna fram, avnjöts och tömdes. Aftonen när-

Hans Öhlin i trolleritagen

made sig, kanske dans övergick i romans, ljuset drog sig något tillbaka, sommaren hade just börjat.

Och värmen bara fortsatte. Filmkvällarna på Hembygdsgården blev allt hetare medan öns konstnärer öppnade sina hus och Åke Larsson med fru sjöng och spelade för bofasta och fritidsboende.

Fem heta löpkilometrar på förmiddagen och nästan lika många köpkilometrar på eftermiddagen.

Snart var det dags för Runmarölunk och basar. Kläder, böcker, tingeltangel, bjäfs, lotter, tårtor, tipspromenad, hemgjord glass, Runmaröboken, Silfverträsket. Och så min egen lilla lycka att vinna ett stort runt bröd från Lättas bageri. Det finns mycket gott här i livet.

Helgen efter är det litterärt strandtugg på Runmarö. Författarcentrum är på turné i skärgården. Åter en riktig picnickdag. Alltså förflyttar vi oss till en glänta ner mot Uppeby Träsk. I vattnet plaskar en naken nymf. Inte kunde hon ana att hundratalet lyssnare skulle invadera detta paradiset. Men kanske är hon en gudinna och står över sådana futiliteter. Det är när-

tan synd att handduk och kläder (alltför) snart skyler denna skönhet.

Uppläsarna tar vid. Heidi von Born inleder med sanna historier ur verkliga livet. Vi sitter och ligger i gräs och på klippor, i skugga och solsken, dåsar och lyssnar, allt medan författarna avlöser varandra. Plötsligt ljuder en nyckelharpa och ur en träddunge hörs ett dragspel. Solen gassar oförtrutet och ändå lyckas Margareta Strömstedt och Peter Kihlgård med en "verkligt" sann historia, respektive dråpliga dikter, fångsla oss åhörare tills drömtiden tar slut och vi får återvända till våra egna livsromaner.

Så kommer då augusti, molnen tornar upp sig, ibland mullrar det på avstånd. Den stora auktionen närmar sig. Gun och Gösta, Ulla och Johan arbetar som slavar med att forsla saker till Hembygdsgården. Någon säger: "Måtte det inte börja regna nu så vi måste vara inomhus!"

En folkilsken svan har ett par somrar terroriserat Boholmssundet. Gösta Bengtsson har stött samman med den.

Svanen i Boholmssundet

Historien om denna stolta fågel började egentligen med att jag passerade Boholmssundet i min båt. Eftersom jag känner min skärgård i grund och botten blev jag häpen över att denna botten nu kommit så nära. Djupet hade ju under ett halvt sekel varit tillräckligt för min båt och jag vände tillbaka för att se var det nya grundet låg.

Sundet visade sig emellertid vara bevakat. En svan, som burrat

upp sig till imponerande dimensioner kom framifrån simmande rakt emot båten med tydlig avsikt att ramma den. Jag kunde inte väja, utan svanen och båten kolliderade med en dov duns och svanen vräktes undan av bogvågen.

Jag kände mig eländig för att jag blivit tvungen att krocka med det vackra djuret och saktade av på farten.

Svanen hade emellertid upp-

täckt att han inte lyckats få motorbåten i sank och hade nu vänt för att ta upp förföljelsen av sin fiende. Trots att han simmade i flera knop räckte inte detta för att komma ikapp, utan han tog till vingarna, lyfte från sitt våta element och började flygande närma sig akterifrån.

Jag kommer från en trakt där gäss ibland fungerar som "vakt-hundar". De är mycket mindre resonabla än hundar och deras tek-

nik att nypa en i ändan med sin väldiga näbb och samtidigt vrida tills det blöder, har sedan barnsben imponerat djupt på mig.

När nu den flygande svanen kommit så långt att den hade sitt huvud inne över relingen, drabbades därför jag av svår olust vid tanken att få dela utrymmet i min lilla båt med 25 kilo ilsken svan. Jag reste mig till min fulla längd, slog ut med båda armarna och bad med stark röst svanen att försvinna. Detta knäckte för tillfället svanens företaganda och han damp snopen i sjön.

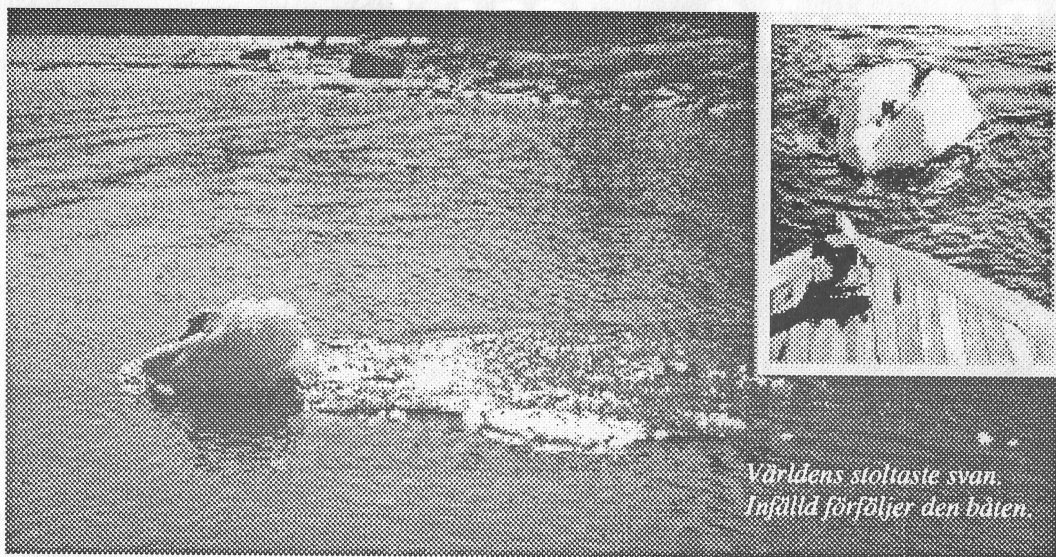
Nästa gång jag passerade sundet hade svanen bytt taktik och kom nu i stället flygande på en meters höjd med full fart långt akterifrån. Eftersom jag nu hade en förutfattad illvilja till den vackra fågeln tog jag till mitt gamla knep, ställde mig upp och skrek.

Även denna gång damp svanen i sjön.

Flera tillfällen kom under sommaren och en gång hade jag kameran med mig.

Boholmssundet är alltså effektivt bevakat, och då jag kommer paddlande i min kanot, tar jag helst en omväg.

Gösta Bengtsson

*Världens stoltaste svan.
Infällda förföljer den båten.*

Jag kommer tidigt till Hembygdsgården, eftersom jag ska hjälpa till med lite av varje. Medan jag väntar öppnar sig himlen ett första ögonblick och släpper ner lite vått, svalt, härligt regn. En rörelse långt borta på gårdsplan fångar min blick. En stor padda är på väg. Milde Moses, tänker jag, vad kan hon vilja. Är hon en förtrollad prinsessa, som begär assistans.

Just före trappan viker hon av - och nu ser jag vad hon söker. En tunn stråle från stupröret håller på att skapa en liten pöl på marken. Snart är hon där och splittrar vattnet i tusen droppar, som glittrar på hennes gröna skinn. Det livgivande vattnet har kommit åter.

Solen lyser igenom igen, folket strömmar till, snart är Hembygdsgården fullsmockad med folk och ting. Nu ska här göras affärer. Hans Öhlin har bytt ut trollstav mot auktionsklubba. Han svingar båda med samma elegans. Gun och Ulla bokför medan Gösta, Per, Stefan och Tommy lyfter fram, visar upp och hämtar

pengar. Allt går som en dans. Slutligen står skänken kvar. Några har väntat länge på det utropet och vill inte ge sig. Så faller klubban och avgörandet och det unga Stenbroparet är lyckliga som få. De tycks ha fått en skänk från ovan.

Från ovan har det också under dagens lopp då och då kommit lite mer stänk, men marken är torr. Pölen har blivit en våt fläck och paddan har sökt sig vidare. Vi gör likadant. En del förefaller överlastade, andra har en bok eller en tallrik i sin hand. Sommaren går mot sitt slut, men än är marken inte blöt fast det har regnat. Blir det någon svamp i höst, månnstro?

Per Nilsson
Långvik

INSÄNDARE...

SEMESTER !!!!!

Äntligen semester, fem lediga och lata veckor ligger framför mig. Umgås med familj och vänner. Ha tid, vila, läsa och förhoppningsvis också sola och bada.

Solen skiner och värmen kommer. Runmarö visar sig från sin absolut bästa sida.

Cyklar till affären i sakta gemak. Känner dofter och försöker verkligen dra ned tempot. Funderar över vad jag ska laga till middag och tänker det ger sig nog.

Väl framme i affären möts jag av blå rullgardiner över den fd charkdisken. Förvånat stirrar jag på falukorven och de färdigpakerade fläskkotletterna.

Varför denna förändring undrar jag? Flugorna, svarar den servicevänliga personalen.

Flugorna?

Själv har jag aldrig sett några flugor i den manuella charkdisken.

Tappar all lust, köper en glass och går ut och sätter mig.

Sluter ögonen och minns. Utflykterna till Södersunda. Korvarna i taket, Wallenbergarna, Parisarna, lamm- och kalvkotletterna, Falkska leverpastejen, ostarna, ölboden mm. Aldrig några problem med vad vi skulle ha till middag.

Vänder kosan hemåt utan mat. Tar båten till Guns Livs på Nämdö.

Ska det verkligen behöva vara så här? Ska Runmarö inte ha möjligheter att ha en affär med ett större utbud?

Fru X

Runmarö Cup 1994

RIF-arrangerade Runmarö Cup blev även i år en mycket spännande tillställning. Bra spel, lite skador, god korv, lagom med sol, en väldigt trevlig grillfest på hembygdsgården, mycket mål, ny segrare – Devils – som vi visar idolbild på här.

LÄKARMOTTAGNING

ÖRON- NÄS- OCH HALSSJUKDOMAR
SPECIALISTLÄKARE CLAES WIBOM
KILA - TALLKOBBen 130 38 RUNMARÖ

TIDSBESTÄLLNING PER TEL. 08-571 525 16 ELLER 08-717 61 51
ÖPPET UNDER SOMMAREN
SAMT DE FLESTA HELGER RESTEN AV ÅRET.
VI KAN SOM REGEL ORDNA TID MED KORT VARSEL
OCH TAR OCKSÅ EMOT AKUTBESÖK
ÄVEN PÅ HELGDAGAR (EFTER TELEFONÖVERENSKOMMELSE).

ANSLUTEN TILL FÖRSÄKRINGSKASSAN

571 52735

Bettans
KIOSK

OCH LIVS I SVÄNGEN

**ÖPPET SOM VANLIGT
HELA HÖSTEN OCH VINTERN!**